

॥११॥१२॥ दूरस्थितस्य राक्षसस्य वधार्थं परिघं द्वाभ्यां भुजाभ्यां संगृह्य गृहीत्वा आमयित्वा च महापार्श्वाय चिक्षेपेत्यन्वयः ॥१३॥१४॥ तस्य राक्षसो हस्तात्तरंधनुश्चा
देकं हस्तं शिरस्त्राणं च पातयत् ॥ अतएवापेक्ष्यति ॥ एकेव करेणेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तैलधौतं तेनातितीक्ष्णं शैलसारोऽयस्तन्मयं ॥ १८ ॥ मोक्षयामास मोघीच

जां वतं त्रिभिर्बाणैराजघानस्तनांतरे ॥ क्रक्षराजंगवाक्षं च जघान बहुभिः शरैः ॥ ११ ॥ गवाक्षं जां वतं च सदृष्ट्वा शरपीडितौ ॥ जग्राह
परिघं घोरमंगदः क्रोधमूर्छितः ॥ १२ ॥ तस्यांगदः सरोषाक्षो राक्षसस्य तमायसं ॥ दूरस्थितस्य परिघं रविरश्मिसमप्रभं ॥ १३ ॥ द्वा
भ्यां भुजाभ्यां संगृह्य भ्रामयित्वा च वेगवत् ॥ महापार्श्वाय चिक्षेप वधार्थं वालिनः सुतः ॥ १४ ॥ स तु क्षिप्तो बलवता परिघस्तस्य राक्षसः
धनुश्च स शरं हस्ताच्छिरस्त्राणं च पातयत् ॥ १५ ॥ तं समासाद्य वेगेन बालिपुत्रः प्रतापवान् ॥ तलेनाभ्यहनत् क्रुद्धः कर्णमूले सकुण्डले ॥ १६ ॥
स तु क्रुद्धो महावेगो महापार्श्वो महाद्युतिः ॥ करेणैकेन जग्राह सुमहांतं परश्वधं ॥ १७ ॥ तं तैलधौतं विमलं शैलसारमयं दृढं ॥ राक्षसः पर
मक्रुद्धो बालिपुत्रेन्यपातयत् ॥ १८ ॥ तेन वामांसफलके भृशं प्रत्यवपातितं ॥ अंगदो मोक्षयामास सरोषः स परश्वधं ॥ १९ ॥ सर्वो रोव
जसंकाशमंगदो मुष्टिमात्मनः ॥ संवर्तयत्संक्रुद्धः पितुस्तुल्यपराक्रमः ॥ २० ॥ राक्षसस्य स्तनाभ्यां शोभं मर्मज्ञो हृदयं प्रति ॥ इंद्राशनि
समस्पर्शं समुष्टिविन्यपातयत् ॥ २१ ॥ तेन तस्य निपातेन राक्षसस्य महामृधे ॥ पफालहृदयं चास्य स पपात हतो भुवि ॥ २२ ॥ तस्मिन् विनि
हते भूमौ तस्यैव संप्रचक्षुभे ॥ अभवच्च महान् क्रोधः समरे रावणस्य तु ॥ २३ ॥ वानराणां प्रहृष्टानां सिंहनादः सुपुष्कलः ॥ स्फोटयन्निव श
ब्देनलंकां साट्टालगोपुरां ॥ सहैद्रेणैव देवानां नादः समभवन्महान् ॥ २४ ॥ अथेन्द्रशत्रुस्त्रिदशालयानां वनौकसांचैव महाप्रणादं ॥ श्रु
त्वा सरोषं युधिराक्षसेन्द्रः पुनश्च युद्धाभिमुखो वतस्थे ॥ २५ ॥

कार ॥ १९ ॥ संवर्तयत्समवर्तयत् बबं धेत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ पफाल विशीर्णं ॥ २२ ॥ २३ ॥
वानराणां सिंहनादो लंकां स्फोटयन्निव विदारयन्निवोद्भूतिशेषः ॥ इंद्रेण सह देवानां मिवांगदेन सह वानराणां सिंहनादः समभवत् ॥ २४ ॥ २५ ॥